Nende siht on perpendikulaarne jõesängile. Huvitavam sälkorg on Tiku talu lähedal, jõe pahemal kaldal, umbes 150 m pikk, kuni 10 m sügav; jõe orgu avanedes laieneb oru põhi 14 m:ini. Veerudel kasvab tihe segamets. Org on tekkinud tugeva hoogvihma ajal 1868. aastal, väikese kraavi asemele. Mäelooga küla ümbruses on sarnased orud tavalised; sügavamad peale nimetatu on Lustimäe juures.

Kihelkonna põhjaosas on kõrgusevahed võrdlemisi väikesed, pinnareljeef ainult kergelt lainjas, siin-seal kerkib mõni üksik kühm või künnis, mis monotoonset ümbrust elustab. Suuremad neist on inimese tegevuse tagajärjel osalt hävinud ja pakuvad häid võimalusi tutvumiseks mooreenküngaste koosseisuga. Nimetamisväärilised seesugustest on Kalmemägi Uderna koolimaja lähedal, sealt umbes kilo-

E. Witoff'i foto.

119. joon. Põrgumägi, Elva jõe pahemal kaldal, Mäelooga talu karjamaal (kõrgus 6—7 m).

meeter Rõngu poole Mäkumägi ja teine Kalmemägi Raudsepa talu juures raudtee ääres. Kõigil kolmel on aineseks kihiline kruus, tublisti segatud lubjakivi-munakatega. Tunduvalt peeneneb materjal kõrgendikkude loodeotsas, mis madalam ja kitsam, kõrgemas kagupoolses osas valitseb jämedam kruus, milles ülirohkesti munakaid. Samalaadiline on ka Tilga õigeusu koguduse surnuaiaks kasutatud Tõnise ehk Sikamägi, mis kõrgeim punkt kihelkonna põhjaosas, avara vaateväljaga ümbrusse. Selge ilmaga võib näha seitse kirikut.

Kirjeldatud vormidest, mis põhja-lõuna sihis vähe piklikud moreenkünkad ja kinkkünnised, erineb jämedast kruusast koosnev kuni 2 km pikkune ja 3—4 m kõrgune vallseljak, mis algab Teedla